

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2014, čj. 12901/14/5000-14402-704211, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 20. 2. 2015, čj. 59 Af 177/2014 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Finanční úřad pro Liberecký kraj rozhodnutím ze dne 24. 6. 2013, čj. 750422/13/2605-05702-603261, sdělil žalobkyni předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností daně z nemovitostí za zdaňovací období roku 2008 v celkové výši 5994 Kč.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 5. 2014, čj. 12901/14/5000-14402-704211, snížil úrok z prodlení na celkovou částku 5646 Kč.

II.

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 11. 8. 2014, čj. 62 Af 63/2014 – 10, postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

4. Podáním doručeným krajskému soudu dne 9. 10. 2014 žalobkyně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků.

5. Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, usnesením ze dne 20. 2. 2015, čj. 59 Af 177/2014 – 32, obě žádosti žalobkyně zamítl.

III.

6. Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s.

7. Stěžovatelka namítla, že krajský soud rozhodl na základě domněnek předsedkyně senátu v rozporu s řádně, důvodně a včas stěžovatelkou předloženými podklady. Stěžovatelka neměla možnost se jakkoliv vyjádřit ke konstruovanému skutkovému a právnímu stavu. Krajský soud jí upřel základní práva, aniž by se zabýval skutkovým a právním stavem posuzované věci. Stěžovatelka byla přesvědčena, že osvobození od soudních poplatků i ustanovení zástupce bylo a je objektivně důvodné. Soudu jej řádně prokázala a doložila rozhodnými údaji. Podle stěžovatelky došlo ke zneužití zákona.

8. Závěrem stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

IV.

9. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

10. Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

11. Kasační stížnost není důvodná.

12. Nejvyšší správní soud předesílá, že netrval na podmínce zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, ani povinném zastoupení stěžovatelky advokátem, neboť za situace, kdy je předmětem kasačního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádostí o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce, by trvání na předmětných podmínkách znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 – 77, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Ze stejných důvodů soud nerozhodoval samostatně o žádostech stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

13. Předmětem kasační stížnosti byl nesouhlas stěžovatelky se zamítnutím jejích žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v řízení o žalobě. V této

souvislosti soud zdůrazňuje, že je to žadatel, kdo nese břemeno tvrzení i břemeno důkazní a musí osvědčit splnění zákonem stanovených předpokladů podle § 36 odst. 3 a § 35 odst. 8 s. ř. s. Pokud tuto povinnost nesplní, soud jeho výdělkové a majetkové poměry sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004 – 50, č. 537/2005 Sb. NSS).

14. Stěžovatelka neunesla břemeno tvrzení ani břemeno důkazní. Krajský soud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 15. 1. 2015, čj. 59 Af 177/2014 – 31, aby ve lhůtě 1 týdne vyplnila a zaslala soudu připojený formulář o majetkových poměrech a uvedla konkrétní důvody, pro které je třeba k ochraně jejích práv ustanovení zástupce z řad advokátů. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 2. 2. 2015 (podle § 49 odst. 4 o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s; viz doručenka připojená k č. listu 31 spisu krajského soudu). Stěžovatelka na něj nijak nereagovala ve lhůtě stanovené krajským soudem, ani později ke dni rozhodnutí soudu o zamítnutí předmětných žádostí. Stěží tak může obstát námitka, že krajský soud upřel stěžovatelce možnost vyjádřit se. Naopak stěžovatelka pasivním přístupem neposkytla krajskému soudu možnost, aby posoudil její majetkové poměry.

15. Neúplnost, resp. úplný nedostatek tvrzení stěžovatelky o existenci podmínek pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce vylučovaly, aby krajský soud jejím žádostem vyhověl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2009, čj. 1 As 39/2009 – 88, č. 1962/2010 Sb. NSS). Za této situace nemohly kasační námitky obstát.

16. Ostatně, stěžovatelka ani v kasační stížnosti netvrdila, že by krajskému soudu zaslala vyplněný formulář o svých majetkových poměrech nebo jinak sdělila konkrétní důvody pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Pouze obecně uvedla, že krajskému soudu prokázala a doložila splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

17. Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným ani nepřezkoumatelným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

18. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud přistoupil ihned po provedení nutných procesních úkonů k věcnému projednání kasační stížnosti, nerozhodoval již samostatně o žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

19. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. dubna 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu